

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΟΘΩΝΑ

Μετά την δολοφονία του Καποδίστρια, ξέσπασε εμφύλιος πόλεμος.

Η Αγγλία, η Γαλλία και η Ρωσία συμφώνησαν ότι το πολίτευμα στην Ελλάδα θα είναι **απόλυτη μοναρχία** και βασιλιάς της Ελλάδας θα είναι ο Όθωνας, γιος του βασιλιά της Βαυαρίας Λουδοβίκου Α΄. Χορηγήθηκαν χρήματα ως πρώτη δόση ενός δανείου.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Όσο ο Όθωνας ήταν ανήλικος, την εξουσία ασκούσε η Αντιβασιλεία, επιτροπή από Βαυαρούς αξιωματούχους. Τα τρία κύρια μέλη της ήταν ο Άρμανσπεργκ, πρωθυπουργός και υπουργός Εξωτερικών, ο Μάουρερ, αρμόδιος για την εκπαίδευση, τη δικαιοσύνη και την εκκλησία, και ο Χάιντεκ, υπεύθυνος για τις ένοπλες δυνάμεις. Οι στόχοι της Αντιβασιλείας ήταν: εθνική ανεξαρτησία, απόλυτη βασιλική εξουσία, συγκεντρωτικό σύστημα διοίκησης (: σύστημα διοίκησης από ένα κέντρο).

Διοίκηση	Η πρωτεύουσα του κράτους μεταφέρθηκε από το Ναύπλιο στην Αθήνα, για να συμβολίσει ότι το νέο κράτος ήταν κληρονόμος της αρχαίας Ελλάδας. Η Ελλάδα διαιρέθηκε σε 10 νομούς.
Δικαιοσύνη	Ιδρύθηκαν δικαστήρια και συντάχθηκαν νέοι νόμοι.
Στρατός	Βασικοί ήταν οι 3.500 Βαυαροί στρατιωτικοί που ήλθαν μαζί με τον Όθωνα. Υπήρξαν Έλληνες αγωνιστές που δεν έγιναν δεκτοί στις ένοπλες δυνάμεις του κράτους.
Εκπαίδευση	7ετή αλληλοδιδασκτικά Δημοτικά Σχολεία. 3τάξια Ελληνικά Σχολεία στις πρωτεύουσες των επαρχιών. 4τάξια Γυμνάσια στις πρωτεύουσες των νομών. Το 1837 ιδρύθηκε Πανεπιστήμιο στην Αθήνα και Πολυτεχνικό Σχολείο.
Εκκλησία	Η ελληνική εκκλησία ορίστηκε Αυτοκέφαλη, δηλαδή χωρίστηκε διοικητικά από το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινούπολης.

Σταδιακά, η στάση των Ελλήνων προς την Αντιβασιλεία έγινε φανερά εχθρική.

Το 1834, η Αντιβασιλεία οργάνωσε τη Δίκη του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη και του Δημήτρη Πλαπούτα. Οι δικαστές Αναστάσιος Πολυζωίδης και Γεώργιος Τερτσέτης αρνήθηκαν να συμφωνήσουν στην καταδίκη του Κολοκοτρώνη. Εκείνος φυλακίστηκε στο φρούριο του Ναυπλίου και απελευθερώθηκε μετά από τεράστια πίεση.

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΟΘΩΝΑ

Ο Όθωνας ανέλαβε την εξουσία το 1835. Σύζυγός του και βασίλισσα ήταν η Αμαλία. Ο βασιλιάς ενίσχυε τα κόμματα (αγγλικό, γαλλικό, ρωσικό) χωριστά το καθένα κατά περιόδους.

Η Ελλάδα αδυνατούσε να εξοφλήσει τα δάνειά της και οι Δυνάμεις επέβαλαν οικονομικό έλεγχο και περικοπή των κρατικών δαπανών.

Τη νύχτα της **2^{ης} προς 3^η Σεπτεμβρίου 1843** δυνάμεις της φρουράς της Αθήνας και πολλοί πολίτες με επικεφαλής τον συνταγματάρχη Δημήτρη Καλλέργη και τον αγωνιστή του '21 Ιωάννη Μακρυγιάννη συγκεντρώθηκαν έξω από τα ανάκτορα

(σημερινή Βουλή) και απαίτησαν από τον Όθωνα να παραχωρήσει Σύνταγμα. Ο βασιλιάς αρχικά αρνήθηκε, αλλά τελικά υποχρεώθηκε να προκηρύξει εκλογές για Εθνοσυνέλευση που θα ψήφιζε Σύνταγμα.

Σύνταγμα του 1844 - Συνταγματική μοναρχία

Εξουσίες	Φορείς
Νομοθετική	- Βασιλιάς, - Γερουσία (τα ισόβια μέλη της διορίζονται από τον βασιλιά), - Βουλή (εκλεγόμενη από τον λαό).
Εκτελεστική	Βασιλιάς μέσω υπουργών που διορίζει και έπαυε χωρίς την έγκριση της Βουλής.
Δικαστική	Δικαστές, που διορίζονταν και παύονταν από τον βασιλιά.

Ο βασιλιάς διέθετε υπερεξουσίες. Τα κόμματα δεν ήταν αναγνωρισμένα επίσημα. Κατά την πρωθυπουργία του (1844-1847), ο ηγέτης του γαλλικού κόμματος Ιωάννης Κωλέττης συνεργάστηκε με τον Όθωνα, παραβίασε κατ' επανάληψη το σύνταγμα, αγνόησε τη Βουλή και χρησιμοποίησε κρατικούς πόρους για την εξυπηρέτηση ψηφοφόρων του.

Το ζήτημα της θέσης των Ελλήνων εκτός του Ελληνικού κράτους

Στη διάρκεια της Εθνοσυνέλευσης εκφράστηκε με ένταση η αντίθεση μεταξύ

- αυτοχθόνων (Ελλήνων γεννημένων σε περιοχές που εντάχθηκαν στο ελληνικό κράτος),
- ετεροχθόνων (Ελλήνων γεννημένων σε περιοχές που βρίσκονταν έξω από τα σύνορα του ελληνικού κράτους).

Οι αυτόχθονες διαμαρτύρονταν επειδή οι ετερόχθονες είχαν καταλάβει, χάρη στη μόρφωση που συνήθως διέθεταν, πολλές από τις θέσεις της δημόσιας διοίκησης, πράγμα που κατά τη γνώμη των πρώτων δεν ήταν δίκαιο. Μετά από έντονες πιέσεις των αυτοχθόνων, που αποτελούσαν και την πλειοψηφία της Εθνοσυνέλευσης, αποφασίστηκε οι ετερόχθονες, δίχως να χάσουν το δικαίωμα του Έλληνα πολίτη, να μην επιτρέπεται να διοριστούν σε θέσεις της διοίκησης (δεν αποκλείονταν από την εκπαίδευση και τον στρατό). Επίσης, ετερόχθονες μπορούσαν να εκλεγούν βουλευτές μόνο σε οικισμούς ετεροχθόνων, εάν αυτοί διέθεταν ορισμένο αριθμό κατοίκων.

Με δεδομένα ότι η Ελλάδα ήταν φτωχή και οι περισσότεροι Έλληνες ζούσαν έξω από τα σύνορα του ελληνικού κράτους δύο θέσεις διατυπώθηκαν:

1. Για να αναπτυχθεί η χώρα, θα έπρεπε πρώτα να διευρυνθούν τα ελληνικά σύνορα, ώστε να περιλάβουν περιοχές με ελληνικούς πληθυσμούς που βρίσκονταν υπό ξένη-κυρίως οθωμανική-κυριαρχία. Οι Έλληνες που ζούσαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία ονομάστηκαν *αλύτρωτοι* (αυτοί που δεν είχαν απελευθερωθεί). Αν και η ιδέα κυκλοφορούσε σχεδόν από την ίδρυση του ελληνικού κράτους, ο Κωλέττης ήταν εκείνος που αναφερόμενος σε αυτή χρησιμοποίησε για πρώτη φορά τον όρο *Μεγάλη Ιδέα* (ιδέα για την οποία αξίζει να αγωνιστεί όλο το έθνος) σε ομιλία του στην Εθνοσυνέλευση το 1844. Γρήγορα, η Μεγάλη Ιδέα έγινε αποδεκτή από την ελληνική κοινωνία, υιοθετήθηκε ως επίσημη κρατική πολιτική και σφράγισε τη ζωή και την ιδεολογία του ελληνισμού μέχρι τις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα.

Το βασιλικό καθεστώς προσπάθησε να αξιοποιήσει τον πόλεμο Ρωσίας – Τουρκίας στα μέσα του 19^{ου} αιώνα, ως ευκαιρία για επέκταση των συνόρων με οργάνωση εξεγέρσεων σε Θεσσαλία, Ήπειρο, Μακεδονία, αλλά αντέδρασαν η Αγγλία και η Γαλλία με στρατιωτική επέμβαση. Αγγλικά και γαλλικά στρατεύματα κατέλαβαν τον Πειραιά (1854-1857) απαιτώντας από τον Όθωνα να τηρήσει η Ελλάδα αυστηρή ουδετερότητα.

Τελικά, ο Κριμαϊκός πόλεμος έληξε με ήττα της Ρωσίας. Αμέσως μετά, ο σουλτάνος, πιεζόμενος και από τις Δυνάμεις, προχώρησε σε μεταρρυθμίσεις, γνωστές ως Χάτι Χουμαγιούν (1856), με στόχο τη διασφάλιση της ισότητας όλων των υπηκόων της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, ανεξάρτητα από φυλή ή θρήσκευμα. Έτσι εγκαινιάστηκε μια περίοδος ανάπτυξης του ελληνισμού στην Οθωμανική αυτοκρατορία.

Παράλληλα στην Ελλάδα, τα τρία παλαιά κόμματα (αγγλικό, γαλλικό και ρωσικό) έπαψαν να υπάρχουν, καθώς, μετά τις εξελίξεις του Κριμαϊκού πολέμου, η ελληνική κοινή γνώμη έχασε την εμπιστοσύνη της και στις τρεις Μεγάλες Δυνάμεις.

2. Μόνο αν προηγείτο η οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδας, θα ήταν εφικτή και η εδαφική επέκτασή της (Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος και αγγλικό κόμμα).

Με τον καιρό μια νέα γενιά φιλελεύθερων πολιτικών εκτιμούσε ότι ο Όθωνας δεν είχε τίποτα δημιουργικό να προσφέρει στη χώρα. Οι διαμαρτυρίες κατά του βασιλιά εντεινόνταν, με αποκορύφωμα το ότι κήρυξε ανυπακοή η φρουρά της Αθήνας. Ο Όθωνας κηρύχθηκε έκπτωτος και υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει την χώρα τον Οκτώβριο του 1862. Έφυγε για το Μόναχο, όπου και πέθανε.